

مطالعه رفتار رئولوژیکی نانوسيال هیبریدی آب-اتيلن گلیکول/نانوآلومینا-نانوگرافن در دماهای پایین

نسیم نایب پاشائی^{۱*}، سید محمدمحمدی هادوی^۲

۱-پژوهشکده فناوری و مهندسی، پژوهشگاه استاندارد، البرز، ایران

۲-دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

تاریخچه داوری:

دریافت: ۱۴۰۰/۰۴/۳۱

بازنگری: ۱۴۰۰/۰۸/۰۴

پذیرش: ۱۴۰۰/۰۸/۱۳

ارائه آنلاین: ۱۴۰۰/۰۹/۰۹

كلمات کلیدی:

نانوسيال هیبریدی

اتيلن گلیکول

ويسکوزيته

نانو ذرات آلومینا

نانوصفحات گرافن

خلاصه: نانوسيالات که از توزيع ذرات با ابعاد نانو در سیال پایه حاصل می‌شوند، نسل جدیدی از سیالات با پتانسیل سیار بالا در کاربردهای صنعتی هستند. در این پژوهش، تأثیر دما و غلظت نانوذرات مشکل از نانوذرات آلومینا و نانوصفحات گرافن بر رفتار رئولوژیکی سیال پایه مشکل از آب و اتيلن گلیکول مورد مطالعه قرار گرفت. همچنین به میزان ۲/۰ درصد حجمی اولتیک اسید و ۲/۰ درصد وزنی سدیم دودسیل سولفونات به عنوان ماده فعال سطحی برای پراکندگی نانوذرات به سیال پایه اضافه شدند. کسر حجمی نانوذرات ۰/۰۵، ۰/۰۵، ۱/۰۵، ۱/۰۵، ۲، ۰/۰۵ و ۰/۰۵ درصد حجمی و دماهای مورد آزمایش در بازه دمایی ۲۶۳–۲۹۳ کلوین انتخاب شد. بررسی مورفلوژی و ریزساختار نانوذرات توسط میکروسکوپ الکترونی روشنی و میکروسکوپ الکترونی عبوری انجام شد. تشخیص فازهای نانوذرات به وسیله آنالیز تفرق اشعه ایکس انجام شد. همچنین مساحت ویژه و تخلخل نانوذرات تعیین شد. ویسکوزیته دینامیک نانوسيالات هیبریدی اندازه‌گیری و با سیال پایه مقایسه شد. نتایج نشان داد که خصوصیات رئولوژیکی نانوسيال خصوصاً در دماهای زیر صفر به دما و غلظت نانوذرات وابسته است. نمونه‌های نانوسيال هیبریدی با کسرهای حجمی جامد کمتر از ۰/۰۵٪ رفتار نیوتونی داشتند، در حالی که نمونه‌های با کسرهای حجمی جامد بالاتر رفتار غیر نیوتونی رقیق گردانی برش را نشان می‌دهند.

۱- مقدمه

مورد بررسی قرار گرفته است [۷-۵]. این امر با استفاده از سیستم‌های نانوسيال برای کاربردهای مختلف مورد توجه قرار گرفته است. در مباحث مرتبط با انتقال حرارت، ویسکوزیته نانوسيالات بسیار مهم است. با این حال، بیشتر تحقیقات به ویژه به منظور افزایش سرعت انتقال حرارت در کاربردهای گرمایش، در دماهای متوسط و بالا انجام شده است. به دلیل عدم وجود مطالعات در زمینه کاربرد نانوسيالات در دماهای پایین (زیر صفر)، کاربرد و بازاریابی استفاده از نانوسيالات در مصارف صنعتی خنک کننده پیشرفت نکرده است [۸]. در سالهای گذشته مطالعات متعددی در زمینه رفتار رئولوژیکی نانوسيالات در محدوده دمایی ۲۰ درجه سانتیگراد تا ۷۰ درجه سانتیگراد انجام شده است [۹-۱۲].

در پژوهش انجام شده توسط الاdag و همکاران [۱۳] ویسکوزیته نانوسيالات Al₂O_۳ و CNT مبنی بر آب را در غلظت کم و دمای پایین و تغییرات آن ناشی از کاهش دما و زمان برشی را مورد بررسی قرار داده است. این تحقیقات نشان داد که بسته به میزان سرعت برشی، نانوسيالات به عنوان مایعات نیوتونی یا غیر نیوتونی رفتار می‌کنند.

نانوسيال ترکیبی است که با افزودن ذرات در مقیاس نانو (۱۰۰ نانومتر) به یک سیال پایه با هدف بهبود انتقال حرارت حاصل می‌شود. نانوسيالات مخلوط جامد – مایع هستند که شامل یک سیال پایه و ذرات نانو است. نانوذرات معمولاً ذرات فلزی همانند Al₂O_۳, Cu, Ni, AlN, SiC, Fe_۳O_۴, Fe_۳O_۴, SiO_۲, CuO, BaTiO_۳, CaCO_۳, AlN, SiC گلیکول، پروپیلن گلیکول، روغن موتور می‌باشد. سیال پایه معمولاً آب، اتيلن گلیکول، پروپیلن گلیکول، روغن موتور می‌باشد [۱-۳]. یکی از کاربردهای نانوسيالات، استفاده در کاربردهای هدایت حرارت می‌باشد. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که انتقال حرارت نانوسيالات نسبت به سیالات متداول افزایش قابل توجهی نشان می‌دهد. این رفتار به عواملی چون شکل نانوذرات، توزیع اندازه و کسر حجمی آنها، دما، ضریب هدایت حرارتی نانوذرات و سیال پایه بستگی دارد [۱ و ۲ و ۴].

طی یک دهه گذشته، ویژگی انتقال حرارت نانوسيالات به طور گسترده

* نویسنده عهدهدار مکاتبات: n.nayebpashaee@standard.ac.ir

حقوق مؤلفین به نویسنده‌گان و حقوق ناشر به انتشارات دانشگاه امیرکبیر داده شده است. این مقاله تحت لیسانس آفرینندگی مردمی (Creative Commons License) در دسترس شما قرار گرفته است. برای جزئیات این لیسانس، از آدرس <https://www.creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/legalcode> دیدن فرمائید.

است. به دلیل عدم وجود مطالعات در زمینه کاربرد نانوسیالات در دماهای پایین (زیر صفر)، کاربرد صنعتی و بازاریابی استفاده از نانوسیالات در مصارف صنعتی خنک کننده پیشرفت نکرده است.

عدم وجود مطالعات کافی در زمینه اندازه‌گیری خواص رئولوژیکی و ترموفیزیکی نانوسیالات هیبریدی در دماهای پایین انگیزه اصلی این تحقیق بوده است. سیال پایه انتخابی در این مطالعه، با هدف کاربرد به عنوان سیال پایه در سنتز سیال ضد بخ/بخ زدای بدنه هواپیما^۱ انتخاب شد. بطور کلی محلول‌های ضد بخ / بخ زدای بدنه هواپیما از مواد پایه اتیلن گلیکول، دی‌اتیلن گلیکول یا پروپیلن گلیکول تشکیل شده‌اند که با آب رقیق شده و نیز شامل افزودنی‌های بازدارنده از خوردگی^۲، مواد خیس کننده^۳ و مواد ضد کف می‌باشند [۱۹ و ۲۰]. متداول‌ترین ترکیب سیال پایه محلول ضد بخ/بخ زدای بدنه هواپیما، مخلوط آب – اتیلن گلیکول با نسبت ۵۰:۵۰ درصد حجمی می‌باشد. بنابراین مخلوط آب – اتیلن گلیکول با نسبت ۵۰:۵۰ درصد حجمی به عنوان سیال پایه^۴ انتخاب شد. افزودنی‌های نانو بگونه‌ای انتخاب شدند که سازگار با جنس بدنه هواپیما باشند. بر مبنای اطلاعات فعلی نویسنده‌گان تاکنون مطالعه‌ای بر روی سیستم نانوسیال هیبریدی آب – اتیلن گلیکول / نانوآلومینا-نانوگرافن انجام نشده است.

در این مطالعه، تأثیر دما و غلظت نانوذرات متشکل از نانوذرات آلومینا و نانوصفحات گرافن بر رفتار رئولوژیکی سیال پایه متشکل از آب و اتیلن گلیکول مورد مطالعه قرار گرفت. در تهیه نانوسیال هیبریدی، مخلوط آب – اتیلن گلیکول با نسبت ۵۰:۵۰ درصد حجمی در دمای ۲۹۸ کلوین به عنوان سیال پایه در نظر گرفته شد. نانوذرات که از حجم مساوی نانو ذرات آلومینا و نانوصفحات گرافن تشکیل شده بودند در مقدار معینی از سیال پایه تعیق شدند. همچنین به میزان ۲/۰ درصد حجمی اولیک اسید^۵ و ۰/۰ درصد وزنی سدیم دودسیل سولفونات^۶ به عنوان ماده فعال سطحی^۷ برای تثبیت و پراکنده‌گی نانوذرات به سیال پایه اضافه شدند. نانوسیالات با استفاده از روش دو مرحله‌ای تهیه شدند. کسر حجمی نانوذرات در این تحقیق ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۵، ۱/۵، ۲/۵ و ۲/۰ درصد حجمی لحظه گردید و همچنین جهت بررسی اثر دما، دماهای مورد آزمایش در بازه دمایی ۲۹۳–۲۶۳ کلوین انتخاب شد. بررسی مورفولوژی و ریزساختار نانوذرات توسط میکروسکوپ الکترونی

توانایی پایین آوردن نقطه انجماد آب، فشار بخارکم و خوردگی نسبتاً کم اتیلن گلیکول، آن را به یک سیال مناسب جهت استفاده به عنوان کاهش نقطه انجماد آب و سیال انتقال حرارت در سیستم‌های خنک کننده تبدیل می‌کند. در مطالعات انجام شده، اطلاعات کمی در ارتباط با ویژگی‌های رئولوژیکی دمای پایین نانوسیالات موجود است. برای گسترش کاربرد نانوسیالات در دماهای پایین، تحقیق و مطالعه در مورد رئولوژی این نانوسیالات بسیار مهم است [۱۴].

به منظور تعیین کاربرد نانوسیالات برای استفاده به عنوان یک مایع انتقال حرارت در دماهای پایین، کولکارانی و همکاران [۱۴ و ۱۵]، ویژگی‌های رئولوژیکی ترکیبات اتیلن و پروپیلن گلیکول و مخلوط آب (۶۰:۴۰ با وزن) با درصد حجمی متفاوت (۰ درصد تا ۶/۱۲ درصد) نانوذرات اکسید مس (CuO) در دماهای مختلف در محدوده ۳۵–۳۵ درجه سانتیگراد تا ۵۰ درجه سانتی گراد را بررسی کردند. نایک و همکاران [۱۶] ویسکوزیته مخلوط پروپیلن گلیکول و آب (۴۰:۶۰ نسبت وزنی) را اندازه‌گیری کرده و نانوسیالات حاصل از آن را با اضافه کردن غلظت متفاوت حجمی (از ۰/۰۲۵ تا ۱/۲ از نانوذرات مس در دمای بین ۱۵–۱۵ درجه سانتیگراد و ۳۰ درجه سانتیگراد اندازه‌گیری کرد. آن‌ها گزارش دادند که با کاهش دما، ویسکوزیته بصورت تصاعدی افزایش می‌یابد. در این پژوهش، رفتار رئولوژیکی نانوذرات مخلوط آب – اتیلن گلیکول (نسبت حجمی ۵۰:۵۰ در دمای ۲۰ درجه سانتیگراد) در دماهای بین ۲۰–۲۰ درجه سانتیگراد و ۲۰ درجه سانتیگراد بررسی شده تا عملکرد اینگونه نانوسیالات از طریق مطالعات تجربی در شرایط کاهش دما بررسی شود.

بنی‌شریف و همکاران [۱۷] ویسکوزیته دینامیک نانوسیالات پایدار با نانوذرات MWCNT، مس و Fe_۳O_۴ بر پایه آب و اتیلن گلیکول را مطالعه نمودند. در تمامی دماهای پایین، برای سیال در محدوده ۲۰–۲۰ درجه سانتیگراد تا ۲۰ درجه سانتیگراد رفتار نیوتی گزارش شده است. در این پژوهش، افزایش قابل توجه در ویسکوزیته برای نانوسیالات با نانوذرات MWCNT مشاهده نشد، در حالی که کاهش ویسکوزیته در نانوسیالات حاوی نانوذرات مس و Fe_۳O_۴ مشاهده شده است.

اکثر تحقیقات انجام شده در زمینه مطالعه رفتار نانوسیالات در دماهای متوسط و بالا (۲۹۸–۳۲۸ کلوین) انجام شده است. مطالعات بسیار کمی به طور خاص روی رفتار رئولوژیکی و خواص ترموفیزیکی نانوسیالات در دمای پایین متمرکز شده است [۱۳ و ۱۸]. فقدان چنین مطالعاتی در زمینه رفتار نانوسیالات هیبریدی در دماهای منفی (زیر صفر درجه سانتی گراد) آشکارتر

1 Aircraft Anti-ice/De-ice fluid

2 Corrosion inhibitors

3 Wetting agent

4 base fluid

5 Oleic Acid (OA)

6 Sodium Dodecyl Sulfonate (SDS)

7 Surfactant

در سیال پایه انجام می‌شود. دستگاه مورد استفاده ساخت کمپانی بی‌ای ال^۸ کشور ژاپن می‌باشد.

۲-۲- تهیه نانوسيال

اولین قدم در انجام مطالعه حاضر، آماده‌سازی نانوسيال و تعلیق پایدار نانوذرات درون سیال پایه می‌باشد. در این تحقیق برای آماده‌سازی نانوسيال از روش دومرحله‌ای استفاده می‌شود. برای انجام آزمایش‌هایی با کمترین خطا در اختیار داشتن نمونه‌های پایدار و همگن مهمترین شرط است. کلوخه شدن یا عدم تعلیق مناسب نانوذرات در سیال پایه می‌تواند خطا زیادی در اندازه‌گیری ایجاد کند. برای جلوگیری از این پدیده روش‌های مختلفی وجود دارد. استفاده از ماده فعال سطحی یکی از راهکارهای مؤثر در این زمینه می‌باشد.

در این مطالعه، در بررسی‌های آزمایشگاهی، سیال ضد بخ/بخ زدای سنتز شده به عنوان سیال پایه مورد مطالعه قرار گرفت. آب / محلول ضد بخ سنتز شده با نسبت ۵۰:۵۰ درصد حجمی در دمای ۲۹۸ کلوین به عنوان سیال پایه در نظر گرفته شدند. همچنین به میزان ۲/۰ درصد حجمی اولئیک اسید و ۲/۰ درصد وزنی سدیم دودسیل سولفونات به عنوان ماده فعال سطحی برای تثبیت و پراکندگی نانوذرات به سیال پایه اضافه شدند. خواص فیزیکی و شیمیایی نانوذرات آلومینا، نانوصفحات گرافن، اتیلن گلیکول و اولئیک اسید به ترتیب در جدول‌های ۱ تا ۴ آرائه شده‌اند.

کسر حجمی نانوذرات در این تحقیق ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۵، ۱، ۲، ۱/۵ و ۲/۵ درصد حجمی لحظه گردید و همچنین جهت بررسی اثر دما، دماهای مورد آزمایش در بازه دمایی ۲۹۳-۲۵۳ کلوین قرار داده شد. نانوذرات که از حجم مساوی نانوآلومینا و گرافن تشکیل شده بودند در مقدار معینی از مخلوط آب / محلول ضد بخ سنتز شده تعلیق شدند. مقادیر مورد نیاز نانوذرات Al_2O_3 و گرافن برای تهیه نمونه‌های نانوسيال هیبریدی از معادله (۱) بدست آمد

[۱۲-۲۷ و ۲۴]

$$\varphi = \frac{\left(\frac{w}{\rho}\right)_{\text{Al}_2\text{O}_3} + \left(\frac{w}{\rho}\right)_{\text{graphene}}}{\left(\frac{w}{\rho}\right)_{\text{Al}_2\text{O}_3} + \left(\frac{w}{\rho}\right)_{\text{graphene}} + \left(\frac{w}{\rho}\right)_{\text{water}} + \left(\frac{w}{\rho}\right)_{\text{EthyleneGlycole}}} \quad (1)$$

روشی و میکروسکوپ الکترونی عبوری انجام شد. تشخیص فازهای موجود در نانوذرات به وسیله آنالیز تفرق اشعه ایکس انجام شد. همچنین مساحت ویژه و تخلخل نانوذرات از طریق اندازه‌گیری تخلخل سنجی جذب و واجذب^۱ تعیین شد. پس از سنتز نانوسيال هیبریدی آب - اتیلن گلیکول / نانو گرافن - نانو آلومینا، پایداری نانوسيالات با روش پتانسیل زتا سنجیده شد. همچنین، ویسکوزیته دینامیک نانوسيالات هیبریدی اندازه‌گیری و با سیال پایه مقایسه شد.

۲- مواد و روش تحقیق

۲-۱- مشخصه یابی نانوذرات

به منظور شناسایی فازهای موجود در نمونه از دستگاه پراش اشعه ایکس با ولتاژ ۱۰ و ۴۰ کیلو ولت، شدت جریان ۲۵ و ۳۰ میلی آمپر، طول موج اشعه ۱/۵۴ آنگستروم و لامپ کاتد مسی و فیلتر نیکل استفاده شد. دستگاه به کار رفته دستگاه مدل فیلیپس پی دبلیو ۱۷۳۰ است. برای این منظور نمونه‌های در نظر گرفته شده برای بررسی‌های فازی و سطحی تحت آنالیز قرار گرفتند. در نهایت الگوی پراش اشعه ایکس از سطح نمونه‌ها تهیه و بر اساس الگوی به دست آمده شناسایی فازها با استفاده از کارت‌های استاندارد انجام شد.

از میکروسکوپ الکترونی عبوری مدل وگا تسکان^۳ مجهز به آشکارساز ایدکس^۴ (مدل اینکا آکسفورد^۵) برای بررسی و تعیین مورفولوژی و اندازه نانوذرات استفاده گردید. خروجی این آنالیز تصاویری هستند که می‌توانند در فهم بهتر توپوگرافی سطح نمونه‌ها به کار روند. دستگاه به کار گرفته شده برای این آنالیزساخت شرکت تی ای - اسکن^۶ است و از دقت بالایی برخوردار است.

تصاویر حاصل از آنالیز میکروسکوپ الکترونی عبوری به منظور بررسی مورفولوژی و بررسی ریزساختاری نانوذرات مورد استفاده قرار گرفت. دستگاه مورد استفاده برای این آنالیز فیلیپس سی ام ۱۲۰^۷ است.

آنالیز اندازه‌گیری تخلخل سنجی جذب و واجذب برای اندازه‌گیری مساحت ویژه نانوذرات استفاده می‌شود و این آنالیز براساس سنجش حجم گاز نیتروژن جذب و واجذب شده توسط سطح ماده در دمای ثابت نیتروژن مایع کار می‌کند. براساس این آنالیز بررسی امکان پخش یکنواخت نانوذرات

1 Adsorption/Desorption Porosimetry (BET)

2 Philips PW1730

3 Tescan Vega

4 Energy Dispersive Spectroscopy Systems (EDS)

5 Inca OXFORD

6 TE-SCAN

7 Philips CM120

جدول ۱. اطلاعات فیزیکی و شیمیایی نانوذرات Al_2O_3

Table 1. Physical and chemical Specifications of Al_2O_3 nanoparticles

مشخصه	مقدار
خلوص	+۹۹%
رنگ	سفید
اندازه	۱۵ nm
مورفولوژی	تقریباً کروی
مساحت سطح ویژه (SSA)	۱۳۸ m^2/g
دانسیته	۳۸۹۰ kg/m^3
ظرفیت حرارتی ویژه	۸۸۰ $\text{J}/(\text{kg}\cdot\text{K})$

جدول ۲. اطلاعات فیزیکی و شیمیایی نانوصفحات گرافن

Table 2. Physical and chemical Specifications of graphene nanoplatelets

مشخصه	مقدار
خلوص	۹۹/۵%
رنگ	سیاه
ضخامت	۲-۱۸ nm
مورفولوژی	شبه صفحه‌ای
مساحت سطح ویژه (SSA)	۵۰۰-۱۲۰۰ m^2/g
دانسیته	۲۳۰ kg/m^3

جدول ۳. اطلاعات فیزیکی و شیمیایی اتیلن گلیکول

Table 3. Physical and chemical Specifications of ethylene glycol

مشخصه	مقدار
فرمول شیمیائی	$\text{C}_2\text{H}_6\text{O}_2$
ظاهر	شفاف، بی‌رنگ
بو	بدون بو
جرم مولی	۶۲/۰۷ g/mol
دانسیته	۱۱۳۰/۲۰ kg/m^3
نقطه جوش	۱۹۷/۳ °C
هدایت حرارتی	۰/۲۴۴ W/m K (۲۰ °C)
ویسکوزیته	۱۶/۱ cP (۲۰ °C)

جدول ۴. اطلاعات فیزیکی و شیمیایی اولتیک اسید [۲۱-۲۳].

Table 4. Physical and chemical Specifications of oleic acid

مشخصه	مقدار
فرمول شیمیائی	C ₁₈ H ₃₄ O ₂
نقطه ذوب	۲۸۶/۱۵ K
نقطه انجماد	۲۷۷/۱۵ K
نقطه ابری شدن(Cloud point)	۲۹۳/۱۵ K±1
نقطه ریزش (Pour point)	۲۷۳/۱۵ K±1
ویسکوزیته	۳۸/۸۰ mPa.s

جدول ۵. مقادیر نانوذرات، اتیلن گلیکول و آب مورد استفاده برای تهیه حجم ۴۰۰ میلی لیتر نانوسیال هیبریدی

Table 5. Mass of nanoparticles, ethylene glycol (EG) and water used for the preparing a volume of 400 ml of hybrid nanofluid

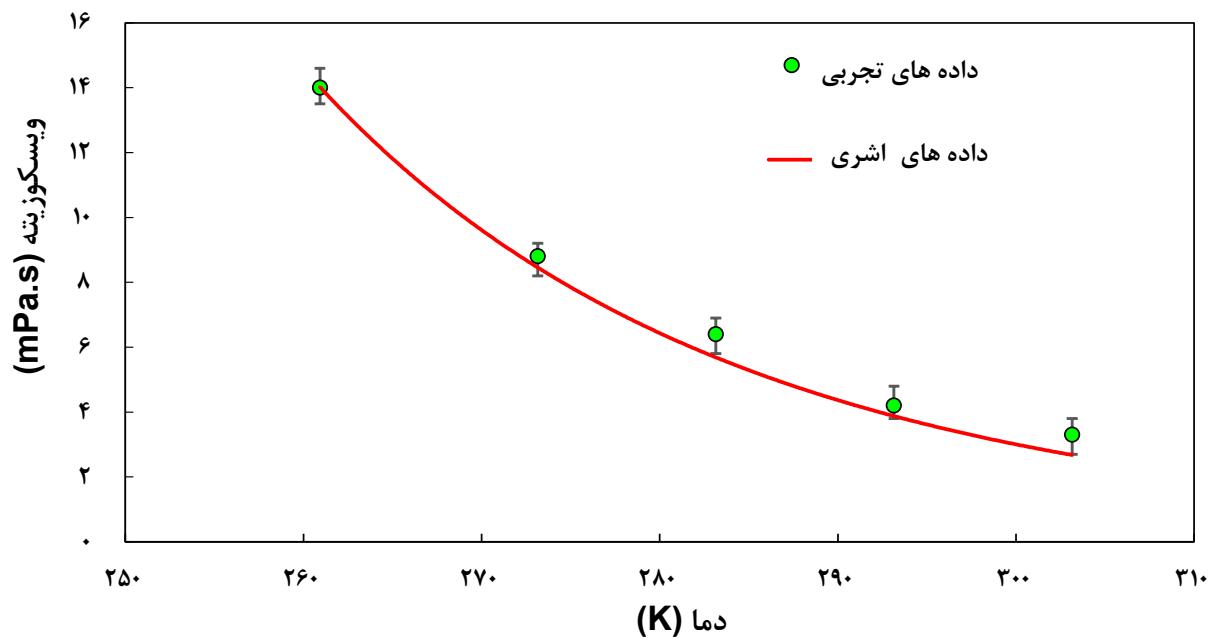
درصد حجمی جامد (%)	آب	اتیلن گلیکول	گرافن	جرم(g) [±۰/۰۰۱]
۰	۲۲۲/۶۴۰	۱۹۹/۶۴۲	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰
۰/۰۵	۲۲۲/۵۲۹	۱۹۹/۵۴۲	۰/۰۲۳	۰/۳۸۹
۰/۱	۲۲۲/۴۱۷	۱۹۹/۴۴۲	۰/۰۴۶	۰/۷۷۸
۰/۵	۲۲۱/۵۲۷	۱۹۸/۶۴۴	۰/۲۳۰	۳/۸۹۰
۱	۲۲۰/۴۱۴	۱۹۷/۶۴۶	۰/۴۶۰	۷/۷۸۰
۱/۵	۲۱۹/۳۰۰	۱۹۶/۶۴۷	۰/۶۹۰	۱۱/۶۷۰
۲	۲۱۸/۱۸۷	۱۹۵/۶۴۹	۰/۹۲۰	۱۵/۵۶۰
۲/۵	۲۱۷/۰۷۴	۱۹۴/۶۵۱	۱/۱۵۰	۱۹/۴۵۰

۳-۲-۱-۲- مشخصه یابی نانوسیالات

که در آن φ درصد حجمی نانوذرات است، ρ دانسیته بر حسب کیلوگرم در متر مکعب و W گرم بر حسب کیلوگرم است. مقادیر نانوذرات، اتیلن گلیکول و آب مورد استفاده برای تهیه حجم ۴۰۰ میلی لیتر نانوسیال هیبریدی محاسبه و در جدول ۵ گزارش شده است. غلظت ماده فعال سطحی برای همه نمونه‌ها ثابت بود. در تحقیق حاضر، نانوسیالات با استفاده از روش دو مرحله‌ای تهیه شدند. جهت شکستن تجمع ذرات و تعلیق یکنواخت از دستگاه همزن التراسونیک پرابی به مدت ۱۸۱ دقیقه استفاده گردید.

۳-۲-۱-۳-۲- آنالیز پایداری نانوسیالات

دو استراتژی مجزا برای ارزیابی ثبات نانوسیالات وجود دارد: مشاهده بصری و اندازه‌گیری پتانسیل زتا. در این مطالعه از هر دو روش استفاده شد. در استراتژی اول (فرایند مشاهده)، نمونه‌های نانوسیال هیبریدی آماده شده از جنبه رسوب ذرات به مدت حدود چهارده روز مورد ارزیابی قرار گرفتند. پس از گذشت مدت زمان دو هفته هیچگونه رسوب قابل توجهی در نانوسیالات مشاهده نشد و پایداری قابل قبول رویت گردید.

شکل ۱. مقایسه بین نتایج ویسکوزیته تجربی و داده‌های اشری [۲۸] مخلوط آب و اتیلن گلیکول (۵۰-۵۰) در دماهای مختلف.

Fig. 1. Comparison between experimental results and ASHRAE data on viscosity of a mixture of water-ethylene glycol (50–50) at different temperatures

نتایج با داده‌های ارائه شده در اشری^۳ [۲۸] مقایسه شد. نتایج در شکل ۱ ارائه شده است. مطابق با شکل ۱ مطابقت منطقی بین داده‌های اندازه‌گیری شده و داده‌های گزارش شده در منبع اشری [۲۸] وجود دارد. میانگین انحراف مطلق بین داده‌های اشری [۲۸] و داده‌های تجربی در این مطالعه کمتر از ۲٪ است.

در این مطالعه، از پتانسیل زتا به عنوان یکی از روش‌های ارزیابی پایداری نانوسیالات استفاده شد. پتانسیل زتا نانوسیالات هیبریدی در دمای ۲۹۸ کلوین با استفاده از دستگاه زetasizer Nano اس زد^۱ ساخته شده توسط شرکت هوریبا^۲ ژاپن اندازه‌گیری شد.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- نتایج مشخصه‌یابی نانوذرات
الگوی پراش اشعه ایکس نانوذرات پودر آلمینیا_۶Al₂O_۳ و نانوصفحات گرافن در شکل ۲ ارائه شده است. پیک‌های پراش نانوذرات^{-۷} Al₂O_۳ در فواصل ۳۲/۸۱ درجه، ۳۶/۷۲ درجه، ۴۵/۳۸ درجه، ۶۶/۵۹ درجه و ۶۷/۲۴ درجه در قله‌ها به ترتیب با صفحات کریستالوگرافی (۲۲۰)، (۳۱۱)، (۴۰۰)، (۴۲۲) و (۴۴۰) مطابقت دارند [۲۹-۳۱]. در الگوی پراش اشعه ایکس نانوذرات پودر آلمینیا هیچ پیک مربوط به ناخالصی مشاهده نشد. با استفاده از معادله شر (معادله (۲)) اندازه متوسط بلوری برابر با ۱۲ نانومتر برای نانوذرات آلمینیا بدست می‌آید:

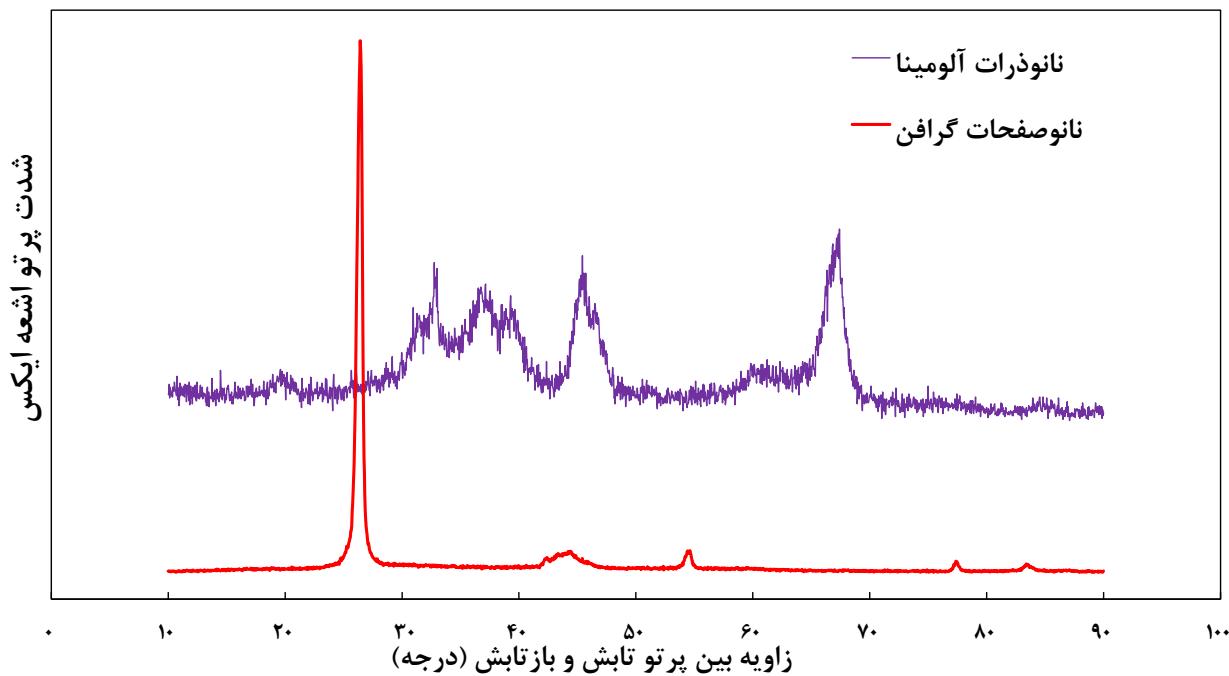
۳-۲- اندازه‌گیری ویسکوزیته نانوسیالات

ویسکوزیته نانوسیالات هیبریدی با کسرهای حجم جامد از ۰/۰۵ تا ۰/۵ درصد در دامنه دمائی از ۳۰۳/۱۵ تا ۲۶۳/۱۵ کلوین اندازه‌گیری شد. از یک ویسکومتر بروکفیلد با مخزن دمایی برای اندازه‌گیری ویسکوزیته‌های نانوسیال‌ها در محدوده نرخ برش ۰/۳ دور در دقیقه تا ۷۰ دور در دقیقه استفاده شد. دامنه‌های تکرار و دقت ویسکومتر به ترتیب $\pm ۰/۲$ و $\pm ۱/۰$ ٪ است.

قبل از استفاده از ویسکومتر برای اندازه‌گیری ویسکوزیته دینامیکی نانوسیالات هیبریدی، به منظور ارزیابی دقت ویسکومتر، ویسکوزیته مخلوط آب خالص و اتیلن گلیکول (۵۰:۵۰) در دماهای مختلف اندازه‌گیری شد و

۱ Zetasizer Nano SZ100

۲ Horiba

شکل ۲. الگوی پراش اشعه ایکس مربوط به نانوذرات $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ و نانوصفحات گرافن

Fig. 2. XRD patterns of nanosized $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ and graphene nanoplatelets

است و اندازه آن در حدود ۱۰-۲۵ نانومتر است. همانطور که در شکل ۳-الف مشاهده می‌شود، پودرهای نانو تا حدی آگلومره شده‌اند. تشکیل تجمع ذرات (آگلومراسیون) به دلیل نسبت سطح و حجم بسیار زیاد نانوذرات است. مشاهدات میکروسکوپ الکترونی روبشی (شکل ۳-ب) نشان می‌دهد که نانوصفحات گرافن از ورقه‌های کوتاه لایه‌های گرافن تشکیل شده‌اند. که دارای یک بعد جانبی ۱۲-۱۴ نانومتر و ضخامت ۲-۸ نانومتر هستند. ورقه‌های گرافن روی هم جمع شده و مانند کاغذهای نازک چروکیده به نظر می‌رسند.

بررسی‌های بیشتر در مورد اندازه و شکل ذرات نانو با استفاده از تصاویر میکروسکوپ الکترونی عوری بدست آمد. تصاویر میکروسکوپ الکترونی عوری از نانوذرات $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ در شکل ۴-الف نشان داده شده است. تصاویر میکروسکوپ الکترونی عوری از نانوذرات $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ اندازه‌های مختلفی را در محدوده ۱۶ تا ۲۱ نانومتر نشان داد. همه ذرات شکل کروی را نشان می‌دهند. شکل ۴-ب تصویر میکروسکوپ الکترونی عوری از نانوصفحات گرافن است که بسیاری از چین و چروکها^۲ و مناطق تاشده^۳ را نشان می‌دهد که ساختار معرف نانو صفحات گرافن است.

$$D = \frac{0.9\lambda}{\beta \cos \theta} \quad (2)$$

که در آن λ طول موج اشعه ایکس، β پهنه‌ای پیک در نصف ارتفاع بیشینه^۱ و θ زاویه پراش برآگ است.

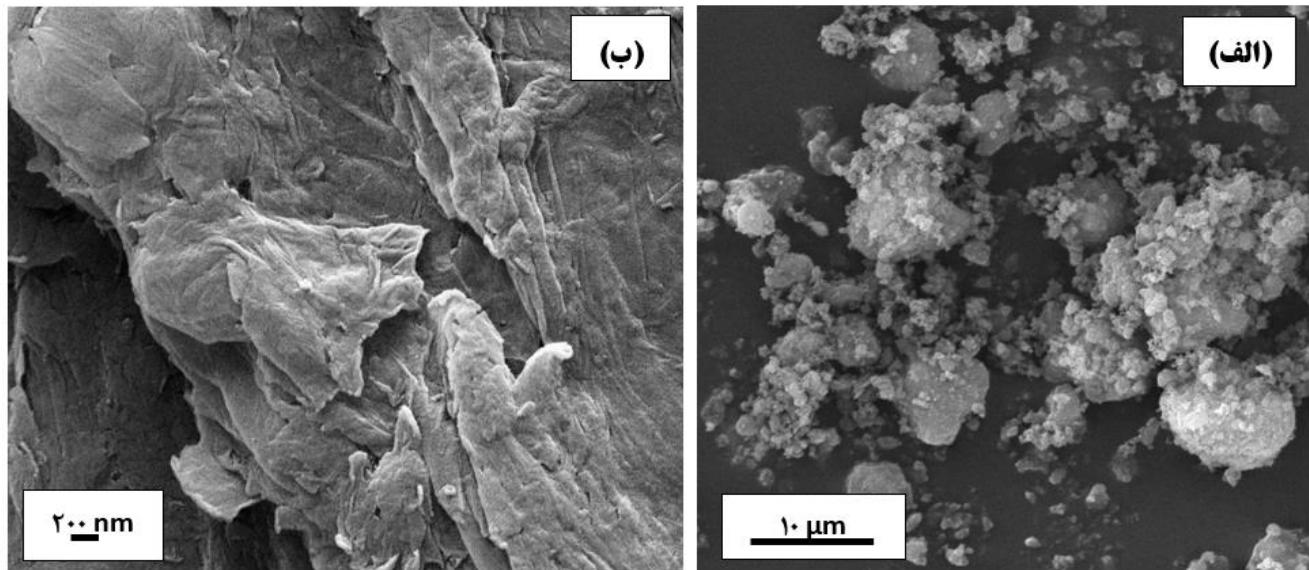
الگوی پراش اشعه ایکس نانو صفحات گرافن در شکل ۲ نشان داده شده است. پیک تیز و باریک در زاویه $26/42$ درجه و برخی از پیک‌های کوتاه در $43/348$ درجه، $54/484$ درجه، $77/421$ درجه و $83/478$ درجه را می‌توان در طیف پراش اشعه ایکس نانوصفحات گرافن مشاهده کرد. پیک اصلی در زاویه برابر با $26/42$ درجه و با فاصله صفحه $3/370$ آنگستروم مربوط به صفحه بلوری (۰۰۲) از مشخصه‌های اصلی نانوصفحات گرافن است [۳۲ و ۳۳].

مورفولوژی نانوذرات $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ و نانو صفحات گرافن توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی بررسی شد (شکل ۳). شکل ۳-الف تصویر میکروسکوپ الکترونی روبشی از نانوذرات $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ را نشان می‌دهد. همانگونه که در این شکل مشاهده می‌شود مورفولوژی نانوذرات آلومینا بیشتر به شکل کروی

² wrinkles

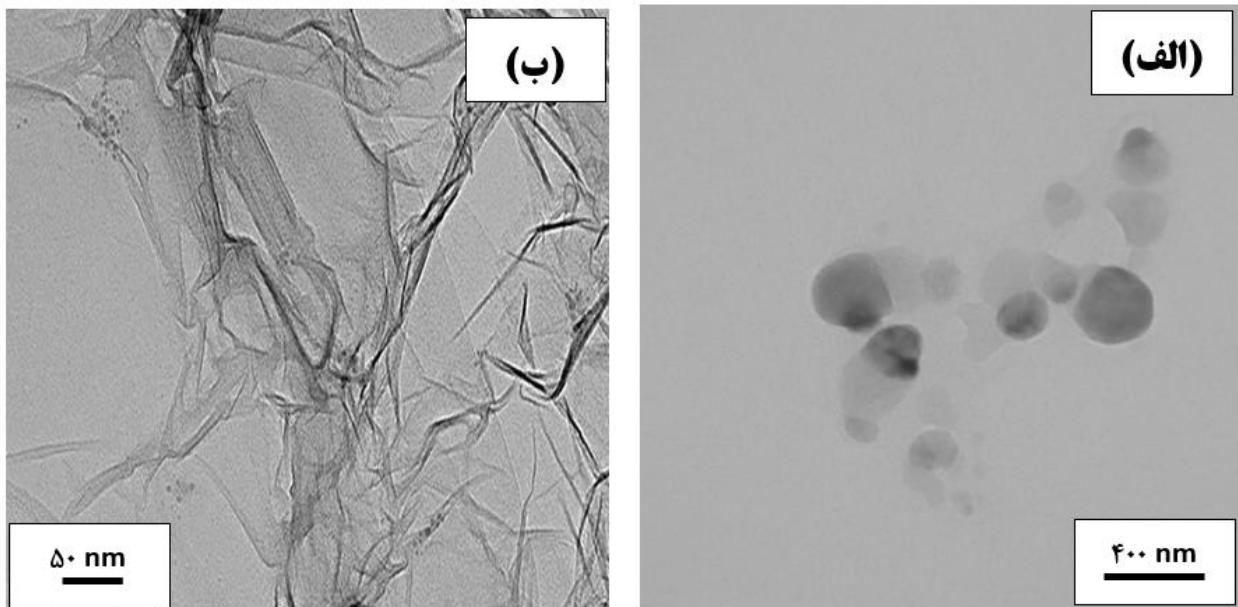
³ folded regions

1 Full Width at Half Maximum (FWHM)

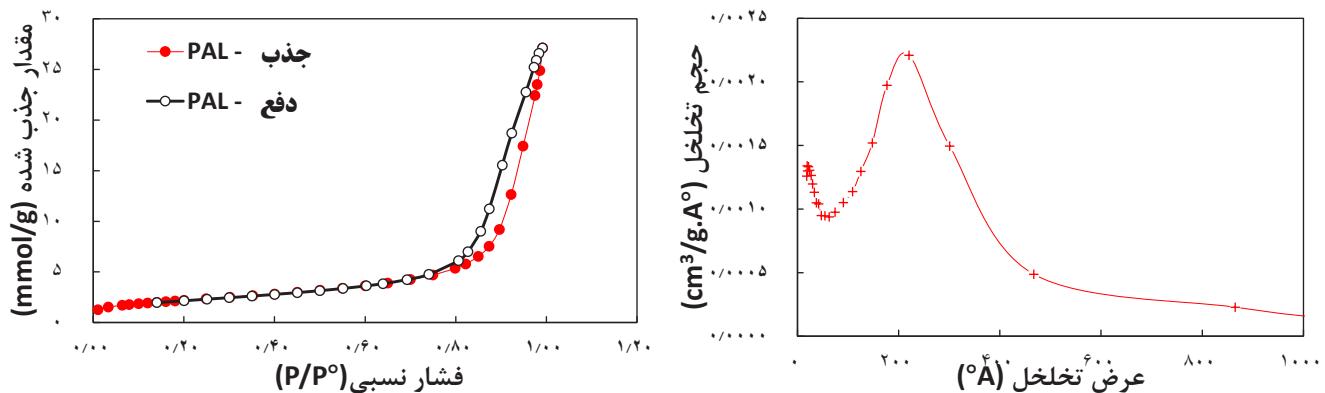
شکل ۳. تصاویر میکروسکوپ الکترونی روبشی (الف) $\gamma\text{-AL}_2\text{O}_3$ و (ب) نانو صفحات گرافن.

Fig. 3. Scanning Electron Microscopy images of a) $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ and b) graphene nanoplatelets

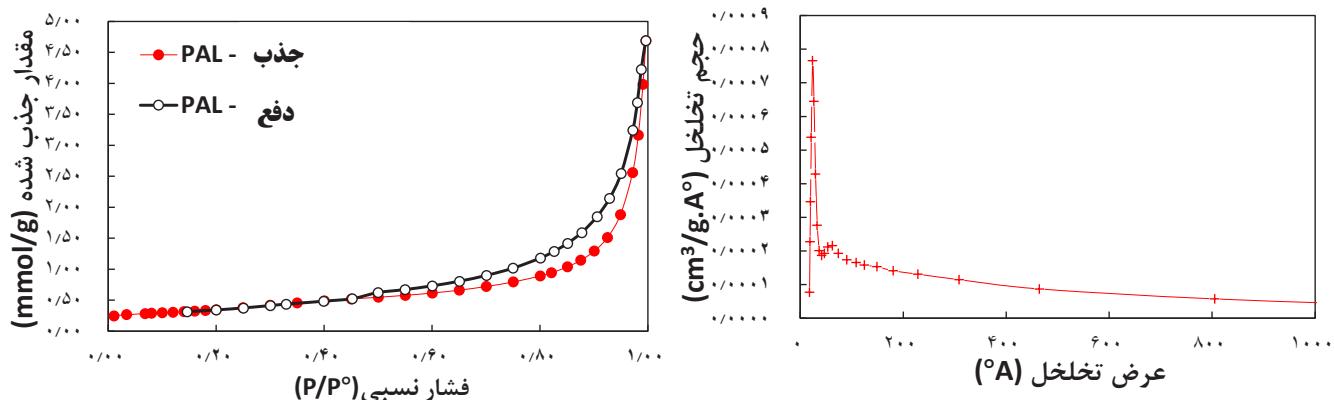
شکل ۴. تصاویر میکروسکوپ الکترونی عبوری از (الف) $\gamma\text{-AL}_2\text{O}_3$ و (ب) نانو صفحات گرافن.

Fig. 4. TEM images of a) $\gamma\text{-Al}_2\text{O}_3$ nanoparticles and b) Graphene Nanoplatelets.

شکل ۵. ایزوترم‌های جذب / دفع N_2 و توزیع قطر منافذ نانوصفحات Al_2O_3 .

Fig. 5. N_2 adsorption/desorption isotherms and pore diameter distribution of Al_2O_3 nanoparticles

شکل ۶. ایزوترم‌های جذب / دفع N_2 و توزیع قطر منافذ نانوذرات گرافن.

Fig. 6. N_2 adsorption/desorption isotherms and pore diameter distribution of graphene nanoplatelets.

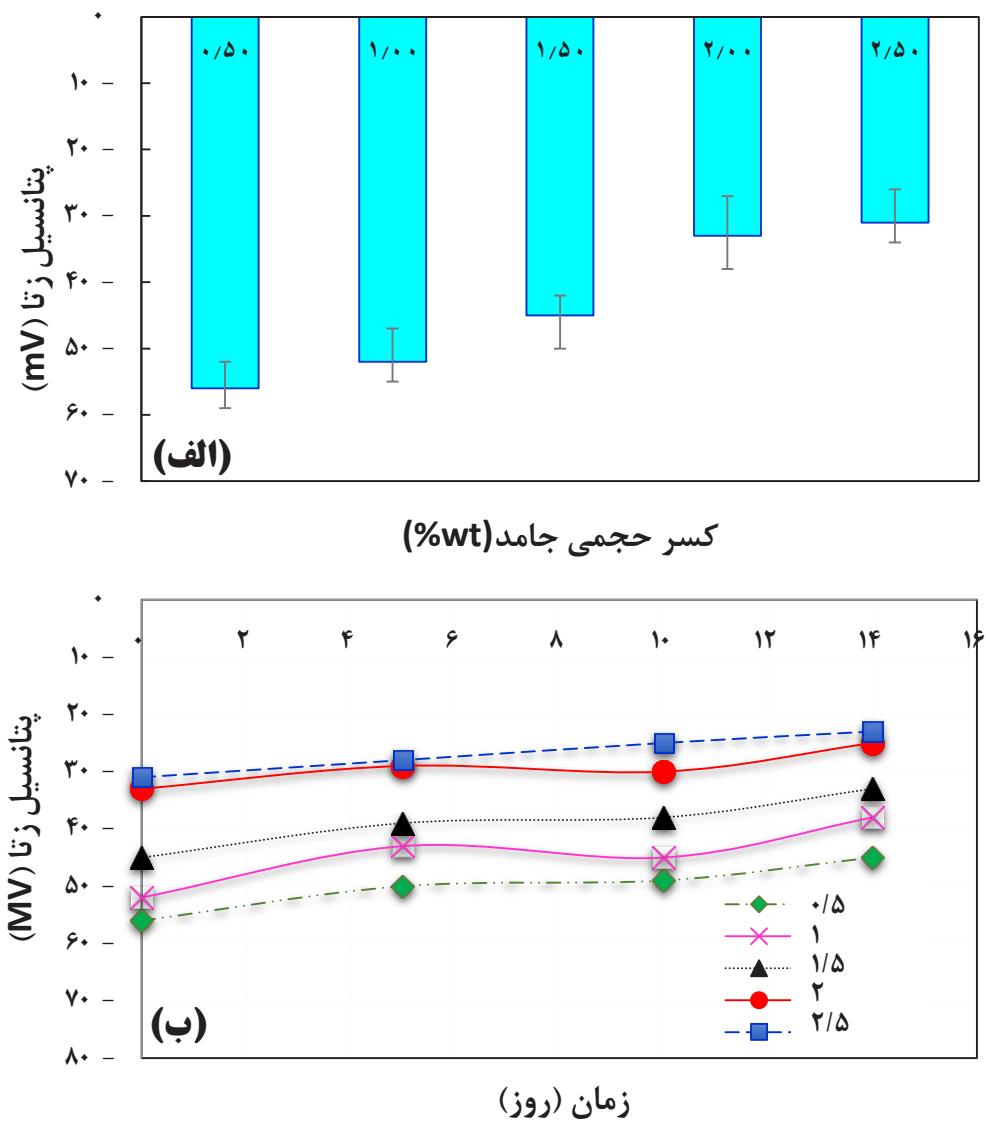
سطح خاص و اندازه ذرات در مدل اندازه‌گیری تخلخل سنگی جذب و واجدب به صورت معادله (۳) است:

$$d_{BET} = \frac{6000}{\rho S_{BET}} \quad (3)$$

که در آن ρ چگالی جامد (g/cm^3) است، S_{BET} سطح ویژه (m^2/g) و d_{BET} اندازه ذرات است. اندازه متوسط نانوذرات آلومنیا $8/64$ نانومتر تعیین شد که با اندازه دانه محاسبه شده توسط معادله شر آنالیز تفرق اشعه ایکس و تجزیه و تحلیل میکروسکوپ الکترونی رویشی مطابقت دارد.

اندازه ذرات، ساختار حفرات و سطح نانوذرات با استفاده از تجزیه و تحلیل اندازه‌گیری تخلخل سنگی جذب و واجدب مشخص شد. مساحت سطح آنالیز اندازه‌گیری تخلخل سنگی جذب و واجدب نانوذرات در شکل‌های ۵ و ۶ نشان داده شده است. ایزوترم جذب - دفع (شکل‌های ۵ و ۶) یک حلقه هیسترزیس را نشان می‌دهد که بسیار شبیه به ایزوترم نوع IV است. سطح تخلخل سنگی جذب و واجدب، حجم منافذ (تخلخل) و متوسط اندازه منافذ نانوصفحات گرافن به ترتیب حدود $27/510$ مترمربع در گرم، $0/089$ سانتی متر مربع در گرم و $129/000$ \AA^2 تعیین شد.

سطح تخلخل سنگی جذب و واجدب، حجم منافذ و میانگین اندازه منافذ نانوذرات Al_2O_3 به ترتیب حدود $15/178$ متر مکعب در گرم، $0/78$ سانتی متر مکعب در گرم و $58/174$ درجه سانتیگراد تعیین شد. رابطه بین

شکل ۷. پتانسیل زتا نانوسيالات هيبريدی بر حسب (الف) کسر حجمی جامد و (ب) زمان.

Fig. 7. Zeta potential of hybrid nanofluids a) at different concentrations and b) with standing time.

نانوسيالات هيبريدی از ۳۱-۵۵ ميلی ولت متغير است که برای پايداري نانوسيال كافي است. همچنين با توجه به شكل مشخص می شود که حداکثر مقادير پتانسیل زتا در بالاترين مقادير غلظت نانوذرات حاصل شده است. اين را می توان با فاصله کمتر بين نانوذرات در غلظت هاي بالاتر، که منجر به تجمع ذرات می شود، توضيح داد. مطابق با شکل ۷-ب مقادير پتانسیل زتا نانوسيالات با افزایش زمان کاهش می يابد. با توجه به گرانش و حرکت براونی، ذرات نانو به تدریج با گذشت زمان تعامل به آگلومراسیون و تشکیل تجمع دارند [۶ و ۳۵ و ۳۷].

۳-۲- نتایج پايداري نانوسيالات

برای تأیید پايداري نانوسيالات هيبريدی، آنالیز پتانسیل زتا انجام شد. پتانسیل زتا نانوسيالات هيبريدی در ۲۹۸ کلوین به عنوان تابعی از کسر حجمی جامد و زمان در شکل ۷ نشان داده شده است. از شاخص پتانسیل زتا برای ارزیابی پايداري نانوذرات استفاده می شود که مربوط به نیروهای دافعه الکترواستاتيك بين نانوذرات است. نانوسيال پايدار دارای پتانسیل زتا بيش از ۳۰ ميلی ولت می باشد. مقادير کمتر از ۱۵ ميلی ولت برای پتانسیل زتا نشان دهنده ناپايداري نانوسيالات است [۳۴-۳۶].

همانطور که در شکل ۷ مشاهده می شود، مقادير پتانسیل زتا

۳-۳- نتایج اندازه‌گیری ویسکوزیته

متفاوتی را نشان می‌دهد. برای کسر حجمی جامد $0/0.5$ و $0/1$ درصد، تغییر ویسکوزیته در برابر نرخ برشی ناچیز است و مقادیر ویسکوزیته تقریباً ثابت می‌ماند. وقتی که نرخ برش افزایش می‌یابد نانوسیال هیبریدی تمایل به رفتار نیوتونی است. رابطه تقریباً خطی بین تنش برشی و نرخ برشی در این دما تأیید می‌شود. برای نانوسیالات هیبریدی با کسرهای حجمی جامد $0/0.5$ و $0/1$ درصد، در دمای زیر صفر (دامای برابر با ۲۶۳ کلوین)، منحنی‌های جریان برشی نشان می‌دهد که با افزایش سرعت برش، مقادیر ویسکوزیته تا حدی افزایش می‌یابد و این نشان دهنده رفتار غیر نیوتونی است.

رفتار شگفت‌آور نانوسیال در دمای زیر صفر قبلاً توسط برخی محققان گزارش شده است [۲۴ و ۳۶]. در تحقیق حاضر، این پدیده را می‌توان به وجود اسید اولئیک نسبت داد. در این مطالعه اسید اولئیک به عنوان ماده فعال سطحی به سیال پایه اضافه می‌شود. در دماهای پایین نقطه ریزش^۵ و نقطه ابر^۶ از شاخص‌های مهم سیالیست اسید اولئیک به عنوان یک ماده فعال سطحی غیریونی هستند. همانطور که در جدول ۵ گزارش شده است، نقطه ابر اسید اولئیک $283/15 \pm 1$ کلوین است، یعنی دمایی که مایع در اثر تبلور تحت سرمایش شروع به ابری شدن می‌کند. نقطه ابر، احتمال وجود ماده فعال سطحی را به عنوان ذرات جامد در سیال پایه نشان می‌دهد. اسید اولئیک در دماهای کمتر از نقطه ابر دیگر به طور کامل در سیال پایه قابل حل نیست و منجر به ایجاد حالت ابری می‌شود. نقطه ریزش اسید اولئیک $273/1 \pm 15$ کلوین است، یعنی دمایی که در آن خصوصیات جریان تغییر می‌کند [۲۸]. در دمای زیر صفر، اسید اولئیک تمایل به تجمع و تشکیل ساختارهای بلوری ماکرو دارد که منجر به محدود شدن جریان ساده سیستم و افزایش اصطکاک داخلی و در نتیجه افزایش ویسکوزیته می‌شود [۲۴]. علاوه بر این، افزایش گرانزوی در دمای زیر صفر را می‌توان به نانوصفحات گرافن به دلیل دارا بودن ساختارهای منحصر به فرد و ویژگی‌های ذاتی آن نسبت داد. با رسوب اسید اولئیک به عنوان فاز دوم، نانوصفحات گرافن می‌توانند تجمع یافته و خوش‌های آبی تشکیل دهند [۳۷].

بنی‌شریف و همکاران [۲۳] بر روی نانوسیالات مبتنی بر مخلوط آب اتیلن گلیکول حاوی نانوذرات Fe_3O_4 با غلظت حجمی $0/0.1$ ، $0/0.5$ و $0/1$ درصد در دامنه دمایی $253/15$ تا $293/15$ کلوین مطالعه کرد و در دامنه دمایی $263/15$ تا $293/15$ کلوین رفتار غیر نیوتونی مشاهده نمودند.

اندازه‌گیری‌های ویسکوزیته دینامیکی نانوسیال هیبریدی در محدوده دمایی از $263/15$ تا $293/15$ کلوین برای نانوسیال با کسر حجمی جامد $0/0.5$ ، $0/1$ ، $1/5$ ، $2/5$ و $2/0$ درصد انجام شد. برای بررسی ویسکوزیته یک نانوسیال هیبریدی، ابتدا باید رفتار نیوتونی یا غیر نیوتونی نانوسیال مطالعه شود. مایعات غیر نیوتونی از قانون ویسکوزیته نیوتون تعییت می‌کنند. تنش برشی در این مایعات مستقل از میزان برش است. رابطه (۴) مشخصه آن است:

$$\tau = m \gamma \quad (4)$$

که در آن m ویسکوزیته، τ تنش برشی و γ نرخ برش بر حسب^۷ است. مایعات غیر نیوتونی از قانون نیوتون تعییت نمی‌کنند و تنش برشی آنها با نرخ برشی تغییر می‌کند. معادله زیر رفتار غیر نیوتونی را نشان می‌دهد:

$$\tau = m \gamma^n \quad (5)$$

که در آن τ تنش برشی، γ نرخ برش، m شاخص استحکام سیال و n شاخص رفتار جریان^۸ است. وقتی n کوچک‌تر از ۱ باشد، رفتار رقیق گردانی برش^۹ تعریف می‌شود. سیال ضخیم شونده برش^{۱۰} با n بزرگ‌تر از ۱ مرتبط است.

در شکل ۸ ویسکوزیته دینامیکی و مقادیر تنش برشی به ازای سرعت برش در دماهای مختلف برای مقادیر مختلف کسر حجمی جامد نشان داده شده است. همانطور که مشاهده می‌شود، تنش برشی نانوسیالات هیبریدی با کسرهای حجمی جامد از $0/5$ تا $2/5$ وابسته به سرعت برشی است. در این نمونه‌ها، هنگامی که دما ثابت است، افزایش سرعت برشی منجر به کاهش غیرخطی ویسکوزیته می‌شود که نشان دهنده رفتار غیر نیوتونی در تمام دماهای مورد مطالعه است. همچنین می‌توان دریافت که مقادیر n کمتر از ۱ است که نشان می‌دهد نانوسیالات هیبریدی در غلظت‌های بالا دارای یک رفتار رقیق گردانی برش هستند.

نمونه‌هایی با کسرهای حجمی جامد کمتر از $1/0$ درصد رفتار رئولوژیکی

1 consistency index

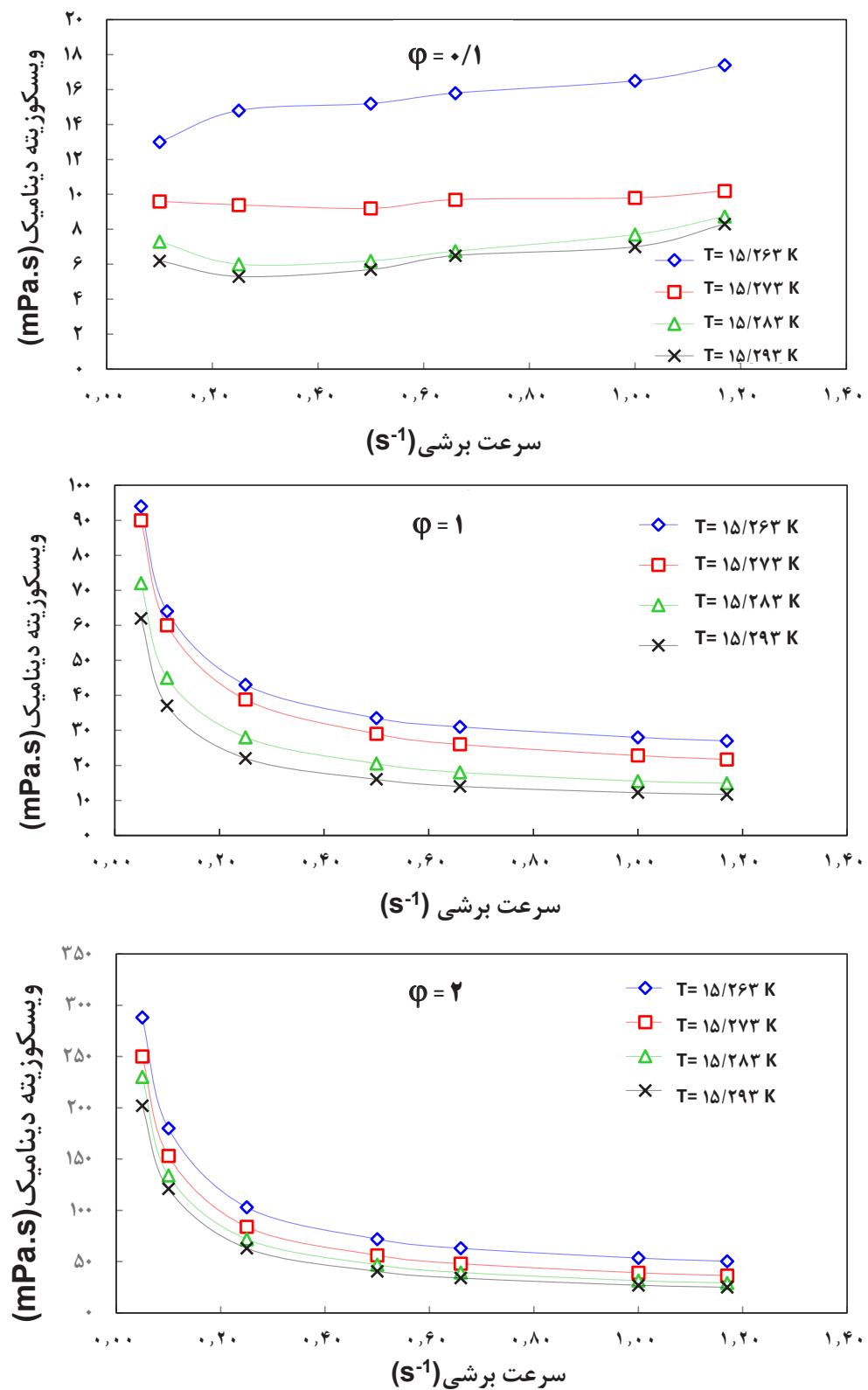
2 power law index

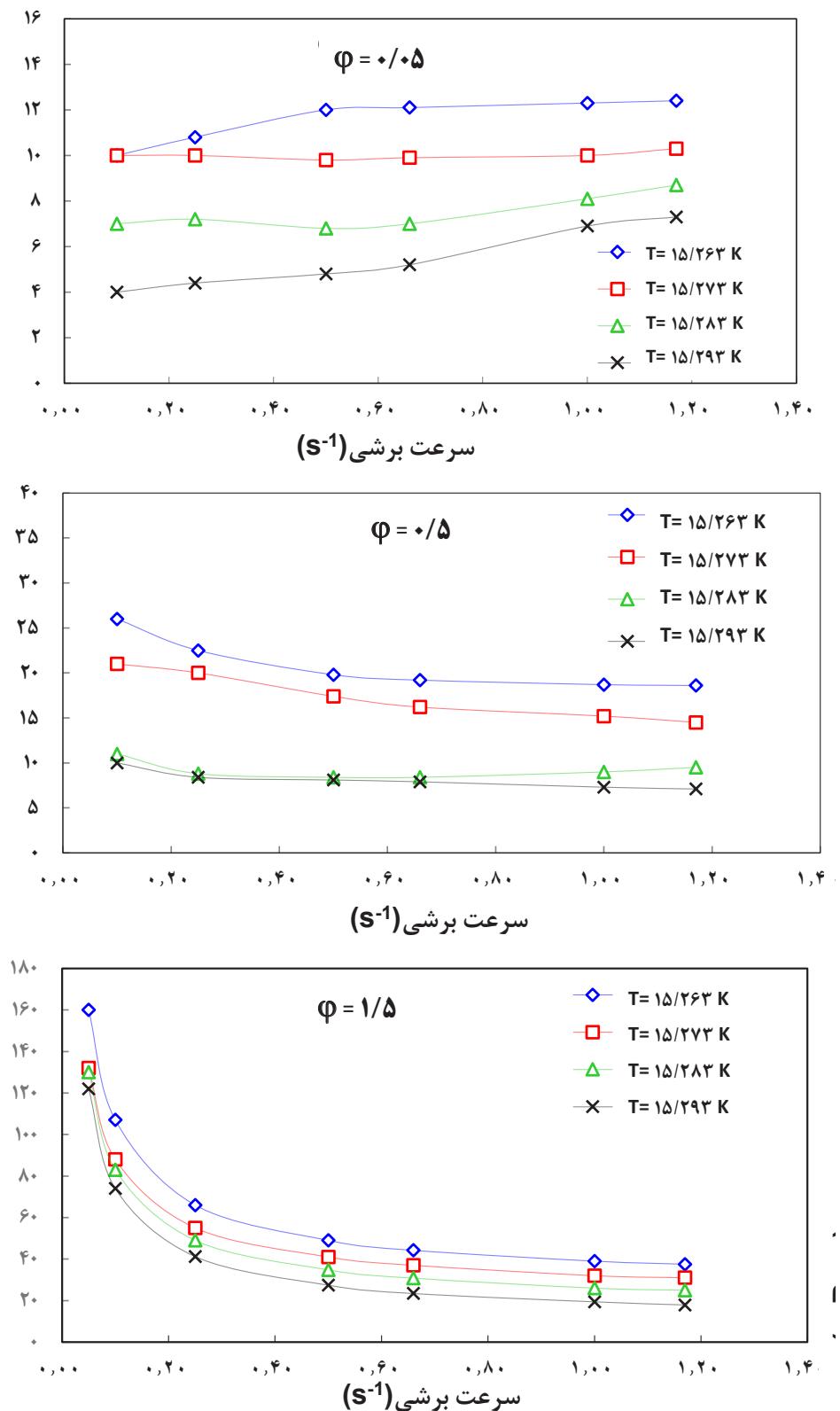
3 shear-thinning

4 Shear-thickening

5 pour point

6 cloud point

شکل ۸. ویسکوزیته دینامیک به ازای نرخ برشی و کسر حجمی های $0.05, 0.1, 0.5, 1, 1.5$ و 2 در دماهای مختلف

Fig. 8. Dynamic viscosity versus shear rate and volume fraction of $0.05, 0.1, 0.5, 1, 1.5$ and 2 at different temperatures

ویسکوزیته می‌شوند. مشخص شد که این اثر روانکاری وابسته به غلظت است و در غلظت‌های کم بارزتر است [۴۱].

دما مهمترین و تأثیرگذارترین پارامتر در ویسکوزیته است. همانطور که در شکل ۸ نشان داده شده است، ویسکوزیته نانوسیال هیبریدی با افزایش دما کاهش می‌یابد. این امر به این دلیل است که با افزایش دما، جاذبه بین مولکولی بین نانوذرات و مایعات پایه آنها ضعیف می‌شود. با فرض تعليق یکنواخت، در کسر حجمی بالای جامد، تعداد ذرات موجود در حجم معینه از نانوسیال هیبریدی بیشتر است و فاصله بین ذرات جامد در سیال پایه نسبتاً کمتر از غلظت‌های پایین‌تر است. اکثر مطالعات انجام شده [۱۴ و ۱۳ و ۴۲] روند کاهشی ویسکوزیته را با افزایش دما بیان کرده‌اند. اگرچه، برخی از پژوهشگران [۴۳] دریافتند که افزایش دما تأثیری بر ویسکوزیته نسبی ندارد. ژاآو و همکاران [۴۳] ویسکوزیته نانوسیالات آب/آلومینا را با کسرهای مختلف حجمی (۱/۳۱٪، ۰/۲۷٪، ۰/۲۵٪ و ۰/۹٪) تحت دماهای مختلف از ۲۹۶ تا ۳۱۳ کلوین مطالعه کرد و گزارش داد که گرانروی بسیار به کسر حجمی نانوذرات Al_2O_3 وابسته است ولی با تغییر دما، ویسکوزیته ثابت می‌ماند. ژاآو و همکاران [۴۴] در مطالعات خود بر روی نانوسیال اتیلن گلیکول TiO_2 در محدوده دمایی ۲۹۳ تا ۳۳۳ کلوین هیچ تفاوتی در ویسکوزیته نسبی با افزایش دما گزارش نکرد.

همانطور که قبل ذکر شد، نمونه‌های نانوسیال هیبریدی با غلظت بالا (کسر حجمی در محدوده ۰/۰ تا ۰/۵) رفتار غیر نیوتی در تمام دماهای مورد مطالعه دارند. سیال غیر نیوتی از معادله (۴) تبعیت می‌کنند. مطابق شکل ۸، شاخص استحکام سیال و شاخص رفتار جریان به کسر حجمی نانوذرات و درجه حرارت بستگی دارد. با استفاده از معادله (۵) می‌توان شاخص استحکام سیال و شاخص رفتار جریان را تعیین کرد.

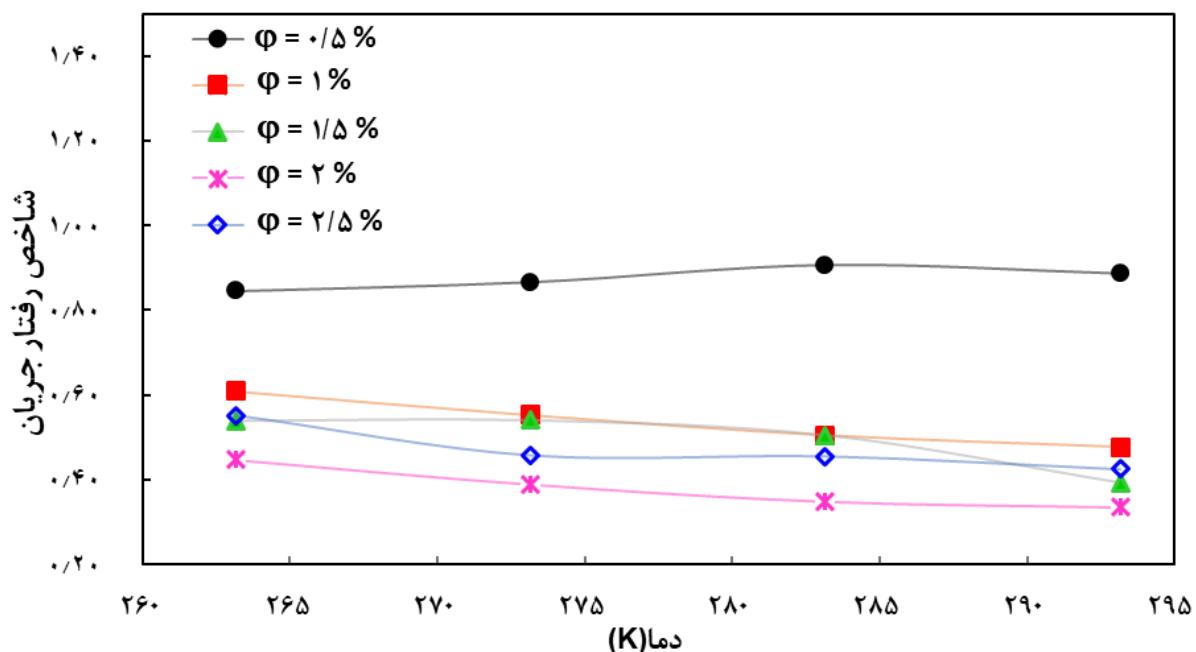
در شکل‌های ۹ و ۱۰ شاخص رفتار جریان و شاخص استحکام سیال به عنوان تابعی از کسر حجمی جامد در دماهای مختلف به تصویر کشیده شده است. مطابق شکل ۹، در همه دما، شاخص رفتار جریان کمتر از یک است که نشان‌گر سیالات غیرنیوتی با رفتار رقیق شدن برش است.

بر مبنای معادله (۵)، افزایش نرخ برش منجر به کاهش ویسکوزیته می‌شود. همانطور که در شکل ۹ نشان داده شده است، در کسر حجمی جامد ثابت، افزایش دما تأثیر عمده‌ای بر شاخص رفتار جریان ندارد. شاخص رفتار جریان برای یک سیال نیوتی ۱ است. در نتیجه، هر چه مقدار شاخص رفتار جریان کمتر از یک باشد، رفتار سیال از رفتار نیوتی منحرف می‌شود. همانطور که در شکل ۹ نشان داده شده است، حداقل مقدار شاخص رفتار

کولکارنی و همکاران نانوسیالات مبتنی بر نانوذرات CuO در یک مخلوط ۴۰٪ آب/اتیلن گلیکول را مطالعه نمودند و روند مشابهی را گزارش کردند. بر مبنای این مطالعه نانوسیال در دامنه دمایی ۱۵/۱۵ تا ۳۲۳/۱۵ کلوین رفتار نیوتی را نشان می‌دهد و در دمای ۱۵/۱۵ کلوین ویسکوزیته نانوسیال با افزایش سرعت برشی کاهش می‌یابد که نشان دهنده رفتار رقیق‌گردانی برش است.

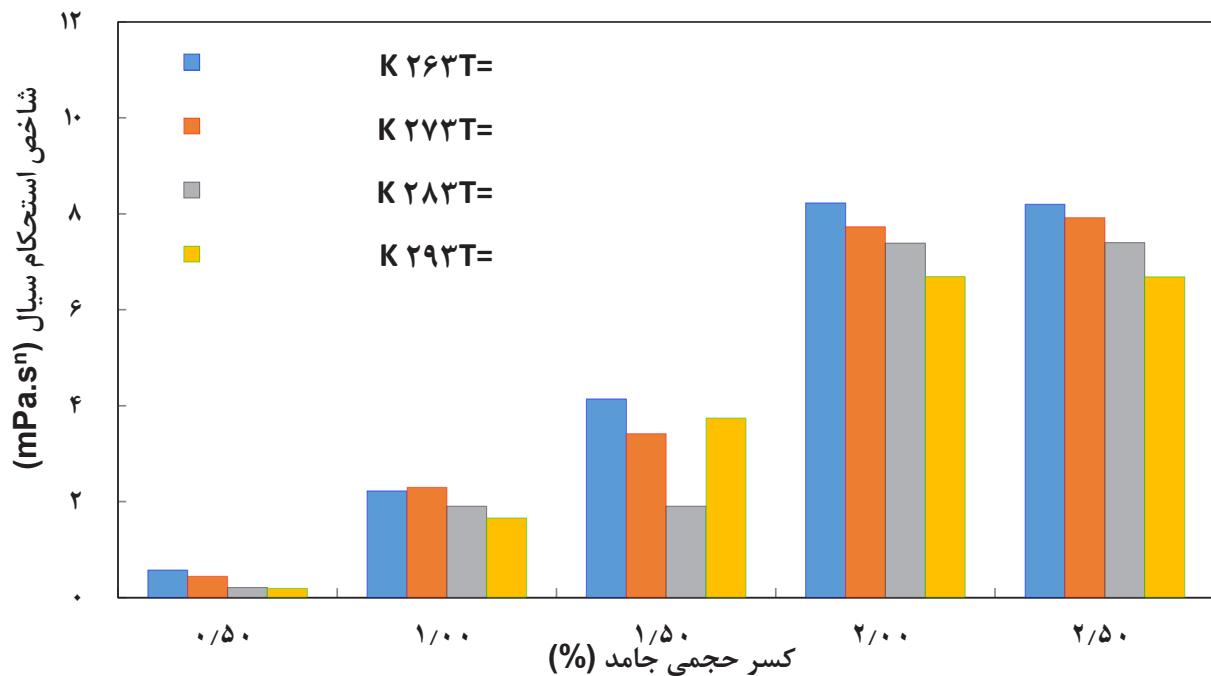
مطابق با شکل ۸ نانو سیالات هیبریدی با کسرهای حجمی جامد بالاتر (کسر حجمی در محدوده ۰/۰ تا ۰/۵)، در دمای زیر صفر (دمای برابر با ۲۶۳ کلوین) رفتار رقیق‌گردانی برش را نشان می‌دهد و ویسکوزیته با افزایش نرخ برش کاهش می‌یابد. رفتار نازک شدن برشی غیر نیوتی مشاهده شده در غلظت‌های بالا در ۰/۱۵ کلوین به جذب مولکول‌های اسید اولئیک در سطوح نانوذره نسبت داده می‌شود، که باعث کاهش میزان انجاماد اسید اولئیک در دمای پایین می‌شود. از طرف دیگر، تشکیل لایه جذب شده ناشی از وجود اسید اولئیک در سیال پایه، منجر به برهم کش دافع استریک بین ذرات نانو می‌شود که ویسکوزیته را کاهش می‌دهد [۳۸]. در نتیجه، با وجود رفتار منحصر به فرد اسید اولئیک در دمای زیر صفر، رفتار نازک شدن برش برای غلظت‌های بالاتر نانوذرات به دست آمد.

همانطور که در شکل ۸ مشاهده می‌شود، افزودن نانوذرات حتی در کسری با حجم کم به سیال پایه، باعث افزایش ویسکوزیته به طور قابل توجهی می‌شود. ویسکوزیته عامل اصلی انتقال حرکت بین لایه‌های سیال است. به دلیل فعل و انفعالات بین ذرات نانو و سیال پایه، با افزودن ذرات نانو ویسکوزیته مایع پایه افزایش می‌یابد. ویسکوزیته نانوسیال با افزایش کسر حجمی بالا می‌رود. دلیل آن را اینگونه می‌توان توضیح داد که با افزودن نانوذرات به سیال پایه فعل و انفعالات بین ذرات جامد و مولکول‌های سیال بیشتر شده و در نتیجه ویسکوزیته افزایش می‌یابد. افزایش مقدار ذرات جامد در یک مقدار معین از سیال پایه به دلیل نیروهای واندروالسین آنها، نانوخوشه‌های بزرگ‌تری را ایجاد می‌کند. این نانوخوشه‌ها از حرکت آسان لایه‌های آب و اتیلن گلیکول بر روی یکدیگر جلوگیری کرده سبب افزایش چشمگیر ویسکوزیته می‌شوند. تأثیر غلظت نانوذرات بر روی ویسکوزیته به طور گسترده مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین باید توجه داشت که رابطه بین ویسکوزیته و غلظت نانوذرات مشخص نیست. اکثر مطالعات تجربی موجود نشان می‌دهد که افزایش غلظت ذرات باعث افزایش ویسکوزیته نانوسیالات هیبریدی می‌شود. با این حال، برخی گزارش‌ها ادعا می‌کنند که برخی از مخلوط‌ها اثر روانکاری دارند و در نتیجه باعث کاهش

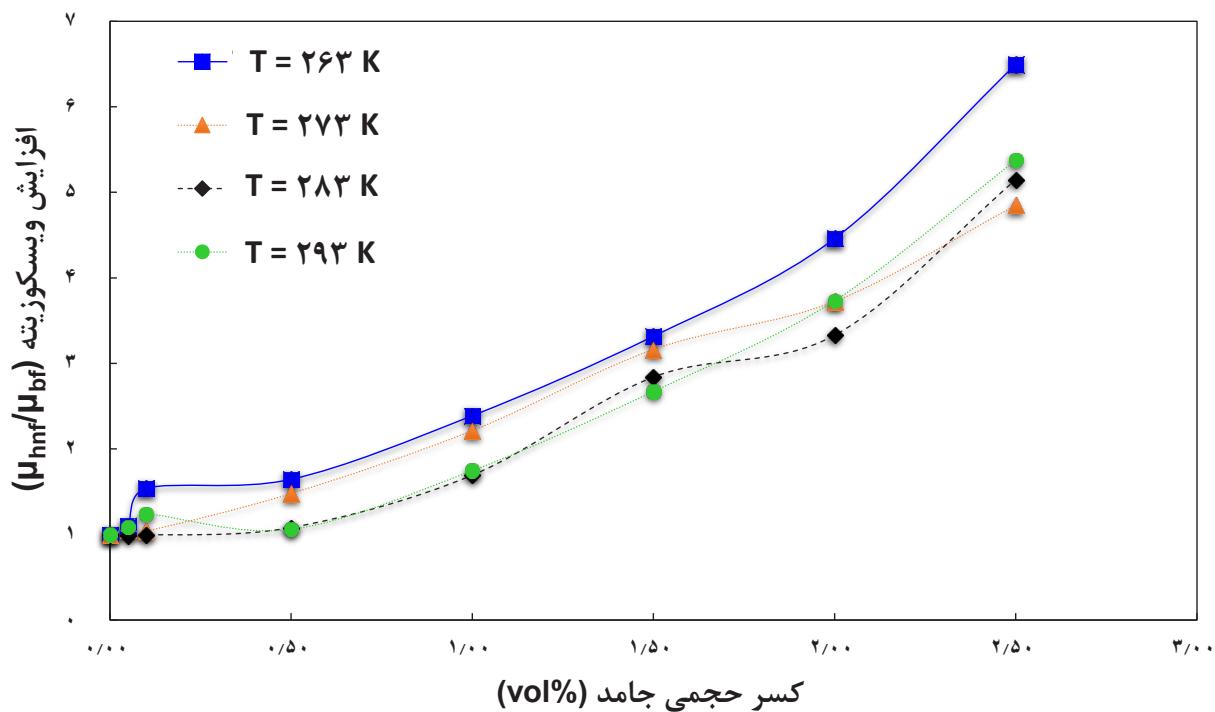
شکل ۹. شاخص رفتار جریان در دماها و کسر حجمی‌های مختلف

Fig. 9. Power law index versus solid volume fraction at different temperatures

شکل ۱۰. شاخص استحکام سیال در دماها و کسر حجمی‌های مختلف

Fig. 10. Consistency index versus solid volume fraction at different temperatures

شکل ۱۱. افزایش ویسکوزیته نانو سیال نسبت به سیال پایه بر حسب کسر حجمی جامد در دماهای مختلف.

Fig. 11. Viscosity enhancement in viscosity of nanofluid relative to base fluid in terms of solid volume fraction at different temperatures.

شاخص استحکام سیال و ویسکوزیته نشان داد، شاخص استحکام سیال کاهش می‌یابد.

اگرچه خصوصیات حرارتی نانو سیالات هیبریدی قابل توجه است، اما استفاده از آنها معایبی دارد، از جمله اثرات اصطکاکی بالا و نیاز به قدرت پمپاژ. افزایش ویسکوزیته علت اصلی مسائل فوق است.

شکل ۱۱ ویسکوزیته نسبی برای غلظت‌های مختلف نانوذره را نسبت به سیال پایه در دماهای مختلف نشان می‌دهد. در سیالات ویسکوزیته به خاطر نیروهای واندروالس بین مولکول‌ها ایجاد می‌شود. مطابق با این نمودار، افزایش غلظت نانوذرات باعث افزایش ویسکوزیته نسبی نانو سیال هیبریدی می‌شود. این امر به دلیل دانستیه بیشتر نانوذرات در مقایسه با سیال پایه است. با افزودن نانوذرات به سیال پایه، فعل و انفعالات بین ذرات جامد و مولکول‌های سیال بیشتر شده و در نتیجه ویسکوزیته افزایش می‌یابد. در کسرهای وزنی بالاتر احتمال کلخه شدن ذرات جامد در داخل سیال پایه بیشتر شده و در دماهای بالاتر پیوندهای ایجاد شده بین ذرات جامد بیشتر گستته می‌شود و در نتیجه نسبت به دماهای پایین‌تر تغییرات بیشتری در

جريان به ازای کسر حجمی برابر با $1/5$ بدست می‌آید، که نزدیک به یک است. این امر نشان می‌دهد که نانو سیالات هیبریدی با کسرهای حجمی جامد کمتر از $1/5$ درصد حجمی رفتار نیوتونی را نشان می‌دهد. این نتیجه با نتایج به دست آمده از شکل ۸ سازگار است.

همانطور که در شکل ۱۰ مشاهده می‌شود، با کاهش دما و افزایش کسر حجمی جامد، شاخص استحکام سیال افزایش می‌یابد. با افزایش کسر حجمی جامد، تعداد نانوذرات افزایش می‌یابد و در نتیجه حرکات خود به خودی نانوذرات و برخورد با مولکول‌های سیال پایه ایجاد می‌شود. در مقابل، افزایش تعداد نانوذرات (افزایش غلظت نانوذرات) باعث کاهش فاصله بین ذرات نانو و احتمال تجمع ذرات نانو می‌شود. با افزایش کسر حجمی نانوذرات، برخورد بین ذرات افزایش یافته و احتمال آگلومراسیون افزایش می‌یابد و باعث افزایش ویسکوزیته و شاخص استحکام سیال می‌شود. با افزایش دما، سطح انرژی مولکول‌ها افزایش می‌یابد و باعث می‌شود مولکول‌ها بتوانند راحت‌تر بتوانند بر نیروی چسبندگی غلبه کنند. با افزایش دما، مقاومت در برابر حرکت گرانروی کاهش می‌یابد و بنابراین، طبق معادله (۵) که رابطه مستقیمی بین

- [1] نتایج نشان داد که خصوصیات رئولوژیکی نانوسیال هیریدی آب-اتیلن گلیکول/نانو گرافن-نانو آلومینا خصوصاً در دماهای زیر صفر به شدت به دما و غلظت نانوذرات وابسته است.
- [2] نتایج ویسکوزیته دینامیکی اندازه‌گیری نانوسیالات هیریدی نشان داد که نمونه‌هایی با کسرهای حجمی جامد کمتر از ۵/۰ درصد رفتار نیوتونی داشتند، در حالی که نمونه‌های با کسرهای حجمی جامد بالاتر رفتار غیر نیوتونی داشتند.
- [3] نانوسیالات هیریدی رفتار رئولوژیکی متفاوتی را در دمای زیر صفر و غلظت کم نشان می‌دهد که به وجود اسید اولئیک و نانوصفحات گرافن نسبت داده شود. نانوسیال مورد مطالعه در کسرهای حجمی جامد برابر با ۰/۰۵ و ۰/۱ درصد، در دماهای بالاتر از صفر درجه سانتیگراد رفتار نیوتونی را نشان می‌دهد. ولی نانوسیالات هیریدی با کسرهای حجمی جامد برابر با ۰/۰۵ و ۰/۱ درصد، در دمای زیر صفر(دما برابر با ۲۶۳ کلوین)، رفتار غیرنیوتونی دارند.
- [4] افزودن نانوذرات به سیال پایه باعث افزایش ویسکوزیته به طور قابل توجهی می‌شود. همچنین ویسکوزیته نانوسیال هیریدی با افزایش دما کاهش می‌یابد.

منابع مالی/حمایت‌ها

- این پژوهش تحت حمایت صندوق حمایت از پژوهشگران و فناوران کشور-معاونت علمی و فناوری ریاست جمهوری با شماره طرح ۹۷۰۱۷۹۶۴ انجام شده است.
- منابع**
- [1] S. Chakraborty, P.K. Panigrahi, Stability of nanofluid: A review, *Applied Thermal Engineering*, 174 (2020) 115259.
 - [2] Mahbubul, R. Saidur, M. Amalina, Latest developments on the viscosity of nanofluids, *International Journal of Heat and Mass Transfer*, 55(4) (2012) 874-885.
 - [3] D. Dey, P. Kumar, S. Samantaray, A review of nanofluid preparation, stability, and thermo-physical properties, *Heat Transfer—Asian Research*, 46(8) (2017) 1413-1442.

ویسکوزیته ایجاد می‌کند. همانطور که در شکل ۱۱ نشان داده شده است، نسبت ویسکوزیته نانوسیال‌های هیریدی نیز وابسته به دما است. با افزایش دما ، نسبت ویسکوزیته نانوسیالات هیریدی کاهش می‌یابد. دلیل آن را اینگونه می‌توان توضیح داد که با افزایش دما، تجمع‌های بین مولکولی و نیروهای چسبندگی بین مولکول‌ها و در نتیجه نیروی واندروالس ضعیف‌تر می‌شود و بنابراین ویسکوزیته کاهش می‌یابد. اثر نیروهای واندروالس در افزایش ویسکوزیته با کسر حجمی در دماهای پایین مشهودتر است. زیرا در دماهای بالا ذرات می‌توانند بر نیروهای واندروالس غلبه کرده و در نتیجه ویسکوزیته به نسبت دماهای پایین با افزایش کسر حجمی رشد کمتری خواهد داشت. کاهش ویسکوزیته با افزایش دما، پتانسیل استفاده از نانوسیالات هیریدی را به عنوان خنک کننده‌های برتر در کاربردهای حرارتی نشان می‌دهد.

۴- نتیجه‌گیری

در پژوهش حاضر، تأثیر دما و غلظت نانوذرات متشکل از نانوذرات آلومینا و نانوصفحات گرافن بر رفتار رئولوژیکی سیال پایه مشکل از آب و اتیلن گلیکول مورد مطالعه قرار گرفت. در تهیه نانوسیال هیریدی، مخلوط آب-اتیلن گلیکول با نسبت ۵۰:۵۰ درصد حجمی در دمای ۲۹۸ کلوین به عنوان سیال پایه در نظر گرفته شد. نانوذرات که از حجم مساوی نانو ذرات آلومینا و نانوصفحات گرافن تشکیل شده بودند در مقدار معینی از سیال پایه تعیق شدند. همچنین به میزان ۰/۲ درصد حجمی اولئیک اسید و ۰/۲ درصد وزنی سدیم دودسیل سولفونات به عنوان ماده فعال سطحی برای تثبیت و پراکندگی نانوذرات به سیال پایه اضافه شدند. نانوسیالات با استفاده از روش دو مرحله‌ای تهیه شدند. کسر حجمی نانوذرات در این تحقیق ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۵، ۱، ۰/۱۵ و ۰/۲۵ درصد حجمی لحاظ گردید و همچنین جهت بررسی اثر دما، دماهای مورد آزمایش در بازه دمایی ۲۶۳-۲۹۳ کلوین طراحی شد. بررسی مورفولوژی و ریزاساختار نانوذرات توسط میکروسکوپ الکترونی روبشی و میکروسکوپ الکترونی عبوری انجام شد. تشخیص فازهای موجود در نانوذرات به وسیله آنالیز تفرق اشعه ایکس انجام شد. همچنین مساحت ویژه و تخلخل نانوذرات از طریق آنالیز اندازه‌گیری تخلخل سنجی جذب و واجدب تعیین شد. پس از سنتز نانوسیال هیریدی آب- اتیلن گلیکول / نانو گرافن - نانو آلومینا، ویسکوزیته دینامیک نانوسیالات هیریدی اندازه‌گیری و با سیال پایه مقایسه شد و نتایج زیر حاصل شد:

- 3 O 4 nanofluids at various temperatures: Experimental and thermodynamics modeling, *Korean Journal of Chemical Engineering*, 33(9) (2016) 2522-2529.
- [13] B. Aladag, S. Halelfadl, N. Doner, T. Maré, S. Duret, P. Estellé, Experimental investigations of the viscosity of nanofluids at low temperatures, *Applied energy*, 97 (2012) 876-880.
- [14] D.P. Kulkarni, D.K. Das, S.L. Patil, Effect of temperature on rheological properties of copper oxide nanoparticles dispersed in propylene glycol and water mixture, *Journal of Nanoscience and Nanotechnology*, 7(7) (2007) 2318-2322.
- [15] P.K. Namburu, D.P. Kulkarni, D. Misra, D.K. Das, Viscosity of copper oxide nanoparticles dispersed in ethylene glycol and water mixture, *Experimental Thermal and Fluid Science*, 32(2) (2007) 397-402.
- [16] M. Naik, G.R. Janardhana, K.V.K. Reddy, B.S. Reddy, Experimental investigation into rheological property of copper oxide nanoparticles suspended in propylene glycol–water based fluids, *ARPN J. Eng. Appl. Sci.*, 5(6) (2010) 29-34.
- [17] A. Banisharif, M. Aghajani, S. Van Vaerenbergh, P. Estellé, A. Rashidi, Low Temperature Viscosity of Nanofluids with Water: Ethylene Glycol Base Fluid, in: 1st International Conference on Nanofluids (ICNF2019) & 2nd European Symposium on Nanofluids (ESNF2019), 2019.
- [18] D.P. Kulkarni, D.K. Das, R.S. Vajjha, Application of nanofluids in heating buildings and reducing pollution, *Applied Energy*, 86(12) (2009) 2566-2573.
- [19] S.A. Standard, Standard Test Method for Aerodynamic Acceptance of SAE AMS 1424 and SAE AMS 1428 Aircraft Deicing/Anti-icing Fluids, AS5900 Rev. A.(2003).
- [20] S.K. Thomas, R.P. Cassoni, C.D. MacArthur, Aircraft anti-icing and de-icing techniques and modeling, *Journal of aircraft*, 33(5) (1996) 841-854.
- [21] N. Salih, J. Salimon, E. Yousif, The physicochemical [4] L.S. Sundar, K. Sharma, M. Naik, M.K. Singh, Empirical and theoretical correlations on viscosity of nanofluids: a review, *Renewable and sustainable energy reviews*, 25 (2013) 670-686.
- [5] J.R. Satti, D.K. Das, D. Ray, Investigation of the thermal conductivity of propylene glycol nanofluids and comparison with correlations, *International Journal of Heat and Mass Transfer*, 107 (2017) 871-881.
- [6] N. Tan, Y. Zhang, B. Wei, C. Zou, Experimental investigation on optical and thermal properties of propylene glycol–water based nanofluids for direct absorption solar collectors, *Applied Physics A*, 124(8) (2018) 1-10.
- [7] H. Moayedi, Numerical analysis of the effect of configurations of double rotating cylinders on heat transfer enhancement hybrid nanofluid flow in a vented cavity, *Amirkabir journal of mechanical engineering*, 2021.
- [8] G. Sekrani, S. Poncet, Ethylene-and propylene-glycol based nanofluids: a litterature review on their thermophysical properties and thermal performances, *Applied Sciences*, 8(11) (2018) 2311.
- [9] F. Jabbari , A.Rajabpour, S.Saeddin , nvestigation Dynamic Viscosity of Water-Single Wall Carbon Nanotube Nanofluid and Its Effective Factors By Molecular Dynamics Simulation, *Amirkabir journal of mechanical engineering*, 51(4)(2019) 91-100.
- [10] M.H. Esfe, The investigation of effects of temperature and nanoparticles volume fraction on the viscosity of copper oxide-ethylene glycol nanofluids, *Periodica Polytechnica Chemical Engineering*, 62(1) (2018) 43-50.
- [11] I. Kazemi, M. Sefid, M. Afrand, A novel comparative experimental study on rheological behavior of mono & hybrid nanofluids concerned graphene and silica nano-powders: Characterization, stability and viscosity measurements, *Powder Technology*, 366 (2020) 216-229.
- [12] S. Atashrouz, M. Mozaffarian, G. Pazuki, Viscosity and rheological properties of ethylene glycol+ water+ Fe

- [30] Á.B. Sifontes, B. Gutierrez, A. Mónaco, A. Yanez, Y. Díaz, F.J. Méndez, L. Llovera, E. Cañizales, J.L. Brito, Preparation of functionalized porous nano- γ -Al₂O₃ powders employing colophony extract, *Biotechnology Reports*, 4 (2014) 21-29.
- [31] A.K. Darban, Y. Kianinia, E. Taheri-Nassaj, Synthesis of nano-alumina powder from impure kaolin and its application for arsenite removal from aqueous solutions, *Journal of Environmental Health Science and Engineering*, 11(1) (2013) 1-11.
- [32] A. Sayah, F. Habelhames, A. Bahloul, B. Nessark, Y. Bonnassieux, D. Tendelier, M. El Jouad, Electrochemical synthesis of polyaniline-exfoliated graphene composite films and their capacitance properties, *Journal of Electroanalytical Chemistry*, 818 (2018) 26-34.
- [33] R. Siburian, H. Sihotang, S.L. Raja, M. Supeno, C. Simanjuntak, New route to synthesize of graphene nano sheets, *Oriental Journal of Chemistry*, 34(1) (2018) 182.
- [34] S. Zainon, W. Azmi, Recent Progress on Stability and Thermo-Physical Properties of Mono and Hybrid towards Green Nanofluids, *Micromachines*, 12(2) (2021) 176.
- [35] H.W. Xian, N.A.C. Sidik, R. Saidur, Impact of different surfactants and ultrasonication time on the stability and thermophysical properties of hybrid nanofluids, *International Communications in Heat and Mass Transfer*, 110 (2020) 104389.
- [36] F. Rubbi, L. Das, K. Habib, N. Aslfattahi, R. Saidur, M.T. Rahman, State-of-the-art review on water-based nanofluids for low temperature solar thermal collector application, *Solar Energy Materials and Solar Cells*, 230 (2021) 111220.
- [37] F. Rubbi, K. Habib, R. Saidur, N. Aslfattahi, S.M. Yahya, L. Das, Performance optimization of a hybrid PV/T solar system using Soybean oil/MXene nanofluids as A new class of heat transfer fluids, *Solar Energy*, 208 (2020) 124-138.
- and tribological properties of oleic acid based triester biolubricants, *Industrial Crops and Products*, 34(1) (2011) 1089-1096.
- [22] D.R. Lide, Hardness of minerals and ceramics, CRC Handbook of Chemistry and Physics, (2005) 2313-2314.
- [23] A. Banisharif, M. Aghajani, S. Van Vaerenbergh, P. Estellé, A. Rashidi, Thermophysical properties of water ethylene glycol (WEG) mixture-based Fe₃O₄ nanofluids at low concentration and temperature, *Journal of Molecular Liquids*, 302 (2020) 112606.
- [24] Z.Y. Zhou, Q.Q. Di, B. Liu, X.Y. Ma, B.H. Cai, Experimental study on the surface tension of Al₂O₃-H₂O nanofluid, in: *Materials Science Forum*, Trans Tech Publ, 2016, pp. 394-400.
- [25] G. Lu, Y.-Y. Duan, X.-D. Wang, Surface tension, viscosity, and rheology of water-based nanofluids: a microscopic interpretation on the molecular level, *Journal of nanoparticle research*, 16(9) (2014) 1-11.
- [26] M. Afrand, D. Toghraie, B. Ruhani, Effects of temperature and nanoparticles concentration on rheological behavior of Fe₃O₄-Ag/EG hybrid nanofluid: an experimental study, *Experimental Thermal and Fluid Science*, 77 (2016) 38-44.
- [27] H.W. Xian, N.A.C. Sidik, S.R. Aid, T.L. Ken, Y. Asako, Review on preparation techniques, properties and performance of hybrid nanofluid in recent engineering applications, *Journal of Advanced Research in Fluid Mechanics and Thermal Sciences*, 45(1) (2018) 1-13.
- [28] M. Owen, H. Kennedy, ASHRAE Handbook—Fundamentals (IP Edition), American Society of Heating, Refrigerating and Air-Conditioning Engineers: Inc(2009).
- [29] P.D. Shelke, A.S. Rajbhoj, M.S. Nimase, G.A. Tikone, B.H. Zaware, S.S. Jadhav, An efficient, solvent free one pot synthesis of tetrasubstituted imidazoles catalyzed by nanocrystalline γ -alumina, *Orient. J. Chem*, 32(4) (2016) 2007-2014.

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم

N. Nayebpashaee , S. M. M.Hadavi, Study of Rheological Behavior of Water-Ethylene Glycol /Nano Al_2O_3 –Nano Graphene Hybrid Nanofluid at Low Temperatures , Amirkabir J. Mech Eng., 54(4) (2022) 905-924.

DOI: [10.22060/mej.2021.20275.7206](https://doi.org/10.22060/mej.2021.20275.7206)

